

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712217843
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712217843.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: N. F., nar. X.X.XXXX, bytom I. - C., C. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Dušanom Stanom, advokátom so sídlom v I., Y. XX, proti odporcovi: I. F., nar. XX.X.XXXX, bytom I. - C., C. XXXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Ladislavom Sedlákom, bytom I., K. XX/XX, v konaní o zaplatenie 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 334,20 eur od 1.3.2011 do zaplatenia, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C 17/2013-84 zo dňa 23.10.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 24,64 eur na účet JUDr. Dušana Stana, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v O. G., a.s., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu, aby uhradil navrhovateľovi úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 334,20 eur od 1.3.2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a zároveň ho zaviazal nahradiť mu trovy konania v sume 117,28 eur.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 334,20 eur bol priznaný právoplatným Osvedčením o dedičstve sp.zn. 21D 895/2005 zo dňa 23.2.2010 právoplatného dňa 23.2.2010, ktoré je rozhodnutím a možno ho považovať za úkon súdu v zmysle § 38 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto rozhodnutia bol odporca povinný uhradiť uvedenú istinu navrhovateľovi do 28.2.2011, keďže tak neurobil, dostal sa s úhradou predmetného dlhu do omeškania a podľa vykonaného dokazovania v omeškaní bol aj ku dňu vyhlásenia rozsudku. Poukázal na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a na to, že k 1.3.2011 bola výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 1 %, a preto ak navrhovateľ požadoval 9 % úrok z omeškania s účinnosťou od 1.3.2011, čo bol deň nasledujúci po 28.2.2011, navrhovateľ požadoval úroky v správnej výške.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie odporca. Poukázal na konanie Okresného súdu Martin pod sp.zn. 9C/109/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 7Vo/190/2013-342, v ktorom bolo rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, odporca (N. F.) bol zaviazaný zaplatiť na vyrovnanie podielu sumu 9.950,- eur, vo zvyšku návrh o povinnosti navrhovateľa (I. F.) zaplatiť sumu 334,20 eur do 28.2.2011 zamietol.

Konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva mal okresný súd ukončiť rozsudkom, v ktorom by N. F. zaviazal na zaplatenie čiastky 19.997,50 eur a odvolateľa sumou 334,20 eur ako časť nákladov na pohreb s poukazom na právoplatné osvedčenie o dedičstve. Okresný súd v tomto konaní vydal nezákonným spôsobom rozsudok, ktorý nemá oporu v žiadnom zákone tým, že nezákonným a neprípustným spôsobom vstúpil do právoplatného osvedčenia o dedičstve, tak porušil aj hlavný princíp právneho štátu, a to princíp právnej istoty, teda dôvera občanov v právny poriadok. Predmetný rozsudok bol potvrdený aj krajským súdom. Podľa tohto rozsudku ho okresný súd zbavil povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 334,20 eur ako podiel nákladov na pohreb poručiťky. Na základe tohto nezákonného a právoplatného rozsudku nie je povinný zaplatiť tento záväzok a z tohto dôvodu nemá ani povinnosť zaplatiť úrok z omeškania. Nakoľko v právoplatnom osvedčení o dedičstve nie je žiadna dohoda medzi účastníkmi a neexistuje ani odvolanie sa na zákonné ustanovenia, že v prípade nesplnenia povinnosti v stanovenej lehote bude povinný zaplatiť úrok z omeškania.

Preto navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Zároveň žiadal, aby z procesu odvolacieho konania boli vylúčení sudcovia krajského súdu Mgr. František Dulačka, JUDr. Roman Tichý a Mgr. Katarína Beniačová, ktorí v odvolacom konaní potvrdili rozsudkom sp.zn. 7Co/190/2013-342 zo dňa 26. júna 2013 nezákonný rozsudok Okresného súdu v Martine sp.zn. 9C 109/2010-290 z 13.2.2013.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na osvedčenie o dedičstve sp.zn. 21D 895/2005 a na to, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť istinu 334,20 eur z tohto rozhodnutia nespĺnil, a preto sa oprávnené dožadoval zaplatenia úroku z omeškania. Rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 9C 109/2010 zo dňa 13.2.2013 potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 7Co/190/2013 zo dňa 26.6.2013 nemohol uložiť odporcovi (navrhovateľovi v predmetnom konaní) povinnosť, ktorú mu už uložilo iné právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, a to vyššie uvedené osvedčenie o dedičstve. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré zároveň vyčíslil.

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa v zásadných a rozhodujúcich zisťeniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil niektoré podstatné skutočnosti.

V Osvedčení o dedičstve sp.zn. 21D 895/2005 zo dňa 23.2.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.2.2010 vydané súdnym komisárom JUDr. Vladimírom Kostovčákom, bol odporca zaviazaný uhradiť navrhovateľovi istinu 334,20 eur do 28.2.2011. Nakoľko si odporca uvedenú povinnosť nespĺnil v stanovenej lehote, dňom 1.3.2011 sa dostal do omeškania.

Správne okresný súd konštatoval, že osvedčenie o dedičstve v zmysle ustanovení § 175zca O.s.p. a § 175s ods. 1 písm. b/ O.s.p. sa považuje za rozhodnutie súdu, z ktorého právoplatne môžu vyplývať pre účastníkov dedičského konania práva a povinnosti. Právoplatné osvedčenie o dedičstve má účinky právoplatného uznesenia o dedičstve (§ 175zca ods. 4 veta druhá O.s.p.). Podľa § 41 ods. 2 písm. e/ Exekučného poriadku, je osvedčenie o dedičstve exekučným titulom.

Nakoľko si odporca nespĺnil svoju povinnosť v lehote uvedenej v osvedčení o dedičstve, dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku. Navrhovateľovi tak v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho

zákonníka vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Nič nebráni tomu ani tá skutočnosť, že úroky z omeškania neboli dohodnuté v osvedčení o dedičstve a v tomto osvedčení nebolo ani poukázané na zákonné ustanovenia o úroku z omeškania (ako na to poukazuje odvolateľ).

Výška úroku z omeškania bola okresným súdom priznaná v správnej výške v zmysle ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporca vo svojom odvolaní poukazoval na rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 9C/109/2010-290 zo dňa 13.2.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 7Co/190/2013 zo dňa 26.6.2013, ktoré podľa názoru odporcu ho mali zbaviť zodpovednosti zaplatenia istiny 334,20 eur navrhovateľovi.

Oboznámením sa s uvedenými rozhodnutiami odvolací súd zistil, že predmetom tohto konania bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Zároveň sa navrhovateľ (v tomto konaní odporca) domáhal, aby bol súdom zaviazaný povinnosťou voči odporcovi (v tomto konaní navrhovateľ) zaplatenia sumy 334,20 eur. V tejto časti návrh bol zamietnutý s poukazom na to, že daná povinnosť bola uložená v Osvedčení o dedičstve sp.zn. 21D 895/2005 zo dňa 23.10.2010, ktoré je právoplatné a vykonateľné. Nie je dôvod k tomu, aby raz uložená povinnosť v rozhodnutí bola uložená na základe rozsudku okresného súdu opätovne.

Z uvedeného vyplýva, že predmetnými rozhodnutiami odporca nebol zbavený povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu, ku ktorej bol zaviazaný v osvedčení o dedičstve. Ale jeho návrh v týchto rozsudkoch bol zamietnutý z dôvodu toho, že o predmetnom nároku už bolo raz rozhodnuté, a preto nebol dôvod vydávať nové rozhodnutie. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednaná (§ 159 ods. 3 O.s.p.). Prekážka rozhodnutej veci nastáva nielen vtedy, ak o tej istej veci rozhodol súd v občianskom súdnom konaní, ale napríklad i právoplatné priznanie nároku na náhradu škody v trestnom konaní alebo v konaní o priestupku, právoplatné rozhodnutie v rozhodcovskom konaní, právoplatné rozhodnutie v dedičskom konaní, a to v rozsahu záväznosti týchto rozhodnutí. Ako už bolo vyššie konštatované, osvedčenie o dedičstve v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku sa považuje za rozhodnutie súdu.

Odvolanie voči trovám konania odporca bližšie neodôvodnil. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu aj v tejto časti. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania. K danému možno len konštatovať, že okresný súd správne aplikoval predmetné zákonné ustanovenie na trovy konania. Výškou trov konania sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko odporca vo svojom odvolaní nenamietal ich výpočet.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Pokiaľ odvolateľ v odvolaní žiadal, aby boli sudcovia Krajského súdu Žilina Mgr. František Dulačka, JUDr. Roman Tichý a Mgr. Katarína Beniačová vylúčení z prejednávania veci s poukazom na to, že rozhodovali vo veci o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, odvolací súd tu poukazuje na ust. § 14 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Následne podľa § 15a ods. 5 O.s.p., ak sa námietka týka takýchto okolností, súd na ňu neprihliada a v tomto prípade sa vec ani nepredkladá nadriadenému súdu.

Keďže odvolateľ poukazoval na rozhodovanie vo veci sp.zn. 7Co/190/2013, v zmysle ust. § 14 ods. 3 O.s.p. rozhodovanie v inej veci nie je dôvodom na vylúčenie menovaných sudcov, súd na jeho námietku neprihliadal a vec ani nepredložil nadriadenému súdu.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Preto odvolací súd priznal úspešnému navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 24,64 eur spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu, a to v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (odmena 16,60 eur + režijný paušál 8,04 eur).

Rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** j e príпустné odvolanie.